

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН

РУСАЛКА

Превод от руски: Петър Алипиев, —

chitanka.info

РУСАЛКА [0]

*Над езера, в дъбрави глухи,
спасил се някога монах
и спял върху листенца сухи,
във пост и труд и нямал грях.
С лопата във ръка, смирено,
старикът гроба си копал
и от небето възделено
той само тиха смърт желал.*

*Пред хижата, приклепнал строго,
през тиха лятна нощ веднъж
отшелникът се молел богу.
Шумял лесът нашир и длъж.
Над езерото — бяла пара,
луната плавала в покой
и тръгнал със походка стара
водата да погледа той.*

*Но ето — ужас във очите;
не знаел той защо и как...
Погледнал — дигат се вълните
и се снишават бавно пак...
И, боже... като сянка лека
и беличка като снега,
жена изплувала полека
от далнините на брега.*

И реши тя коси, красива,

*и гледа стария монах,
а той от нея се опива
и целият е само страх.
С ръка му маха тя, зовяща,
и цяла моли: погледни...
Но в миг като звезда блестяща
изчезва в сините вълни.*

*И цяла нощ не спи старика;
не се и моли през деня;
все нещо вътре в него вика,
все виждал младата жена.
Отново паднал здрач, луната
пробола нощната тъма
и пак жената над водата
стояла хубава, сама.*

*Поглежда тя и тихо кима,
целувки праща отдалеч,
танцува прелестна и зрима,
зове монаха с нежна реч,
зовът люлее висините:
„Отшелнико! Ела при мен!...“
И пак изчезва под вълните;
и пак настъпва топъл ден.*

*На следващата нощ пак чакал
красива тя да се яви.
Дъбравите погълнал мрака;
заспали дънери, треви;
пак съмнало; вълните пели;
а от монаха — ни следа.
Деца след дни били видели
дълбоко някаква брада.*

[0] Напечатано в избраните стихотворения на Пушкин, 1826 г. с подзаглавие „балада“. Първоначално цензурата го забранила, а след излизането му се появили протести от страна на духовенството. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.